

# Marek Kulczycki

---

## Udział sił zbrojnych RP w umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego w 2010 roku

---

Rocznik Bezpieczeństwa Międzynarodowego 5, 214-227

---

2010/2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach  
dozwolonego użytku.

## Udział sił zbrojnych RP w umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego w 2010 roku

Artykuł prezentuje poziom polskiego zaangażowania w misjach organizacji ponadnarodowych. Wskazując na zmniejszenie się wielkości kontyngentów Sił Zbrojnych RP, stwierdza, że nie można tego procesu utożsamiać z faktem ograniczania skali polskiego zaangażowania w procesy stabilizacji sytuacji międzynarodowej pod auspicjami organizacji ponadnarodowych. Oceniając decyzje o zmniejszeniu liczby kontyngentów, stwierdza, że jedną z przyczyn tej decyzji polskich władz jest racjonalna ocena możliwości finansowych i organizacyjnych państwa. Uznaje również, iż na obecnym etapie rozwoju Sił Zbrojnych RP i stanu budżetu MON optymalnym rozwiązaniem jest przygotowanie kontyngentów nieprzekraczających liczby 4000 żołnierzy.

### Wprowadzenie

Udział sił zbrojnych we wspólnych przedsięwzięciach prowadzonych przez organizacje międzynarodowe są jednym z elementów ich aktywności w umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego. W przypadku Sił Zbrojnych RP dotyczy to wspólnych działań wojskowych prowadzonych zarówno w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, OBWE, NATO, jak i Unii Europejskiej<sup>1</sup>. W 2010 roku uczestnictwo naszego państwa w organizacjach międzynarodowych w znacznej mierze wpłynęło na jego aktywność w dziedzinie bezpieczeństwa europejskiego, ale nie tylko. Ten stan rzeczy nie zmieniło nawet wycofanie się pod koniec 2009 roku polskich kontyngentów wojskowych z misji działających pod auspicjami ONZ, tj. UNDOF<sup>2</sup> na wzgórzach Golan, UNFIL<sup>3</sup> w Libanie oraz MINCU-

<sup>1</sup> W roku 1953 Polska weszła w skład komisji nadzorującej rozbrojenie Półwyspu Koreańskiego. Była to pierwsza misja powołana do przywrócenia pokoju, w której wzięli udział Polacy. W pracach tych komisji wzięło udział ponad 1000 polskich żołnierzy. Kadra Wojska Polskiego uczestniczyła również w komisjach międzynarodowych w Wietnamie, Laosie i Kambodży (1954-1975) oraz w Nigerii (1968-1970).

Udział polskich jednostek wojskowych, których żołnierze jako pierwsi z sił zbrojnych wchodzących w skład Układu Warszawskiego założyli błękitne hełmy, rozpoczął się w listopadzie 1973 roku. Było to podczas międzynarodowej operacji pokojowej ONZ – UNEF II (*United Nations Emergency Force*) na półwyspie Synaj. Udział w tej operacji polskich jednostek, w przeważającej części z zadaniami wsparcia logistycznego, trwał do 1980 roku.

<sup>2</sup> *United Nations Disengagement Observer Forces* (UNDOF) – misję tę polscy żołnierze zaczęli od 1974 roku, a następnie od 1993 roku kontynuował te zadania Polski Kontyngent Logistyczny (POLLOG).

<sup>3</sup> *United Nations Interim Force in Lebanon* (UNFIL) – udział naszych jednostek w tej misji, w tym przypadku kompanii medycznej, rozpoczął się w 1992 roku.

RAT<sup>4</sup> w Republice Czadu. W ramach aktywności militarnej Wojsko Polskie wypełniało zadania zarówno w operacjach sojuszniczych, jak i prowadzonych przez organizacje międzynarodowe. Wśród tych operacji dominowały przede wszystkim operacje reagowania kryzysowego<sup>5</sup>. Największy udział w wypełnianiu zadań poza granicami kraju miały Wojska Lądowe. Ich komponenty brały udział w trzech operacjach prowadzonych przez NATO i jednej w ramach Unii Europejskiej. Marynarka Wojenna brała udział w dwóch przedsięwzięciach w ramach NATO, a Siły Powietrzne uczestniczyły w ramach jednej misji sojuszniczej. Największa aktywność Wojsk Specjalnych przejawiała się w jednej z operacji sojuszniczych.

## 1. Udział Polskich Kontyngentów Wojskowych w operacjach międzynarodowych w dokumentach narodowych

Podstawą prawną działań Wojska Polskiego poza granicami kraju jest ustawa z 17 grudnia 1988 roku, która określa między innymi, że kontyngent taki państwo polskie może skierować do działań w ramach konfliktu zbrojnego lub dla wzmocnienia państw sojuszniczych, misji pokojowej oraz akcji zapobieżenia atakom terroryzmu lub ich skutkom<sup>6</sup>. Tak zarysowane ramy prawne określiły także cel strategiczny polskiego zaangażowania międzynarodowego. Zarówno zapisy *Strategii Bezpieczeństwa Narodowego RP*<sup>7</sup>, jak i *Strategia Obronności Rzeczypospolitej Polskiej*<sup>8</sup> określają, że celem takim jest rozwijanie – wspólnie z pozostałymi członkami NATO – instrumentów wzmacniających kolektywną obronę. Wymaga to również efektywnego zaangażowania w operacje międzynarodowe oraz sprawnych mechanizmów konsultacji w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego<sup>9</sup>.

<sup>4</sup> *The United Nations Mission in Central African Republic and Chad*(MINURCAT) – Misja ta rozpoczęła swoją działalność jako EUFOR Tchad/RCA. Była więc początkowo misją prowadzoną przez Unię Europejską. W marcu 2009 roku przeszła pod kontrolę ONZ, gdzie nasi żołnierze wykonywali zadania do końca tegoż roku.

<sup>5</sup> Operacje reagowania kryzysowego wg NATO dzielą się na operacje: ewakuacyjne, wsparcia wycofania sił, poszukiwawczo-ratownicze, zwalczania klęsk żywiołowych, wsparcia działań humanitarnych, wymuszające sankcje i embargo oraz wsparcia pokoju.

<sup>6</sup> Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz.1117.

<sup>7</sup> *Strategia Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej* została zatwierdzona 13 listopada 2007 r. przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

<sup>8</sup> Dokument ten, przyjęty w 2009 roku, jest strategią sektorową do *Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej*.

<sup>9</sup> *Strategia Bezpieczeństwa Narodowego RP*, Warszawa 2007, s. 24; *Strategia Obronności Rzeczypospolitej Polskiej*, Warszawa 2009, s. 6.

### 1.1. EUFOR Althea<sup>10</sup> – Operacja Wojskowa Unii Europejskiej w Republice Bośni i Hercegowiny

Operacja ta prowadzona jest od roku 2003 roku, kiedy to Sojusz Północnoatlantycki przekazał Unii Europejskiej odpowiedzialność za działania w Byłej Jugosławiańskiej Republiki Macedonii<sup>11</sup>. Polski Kontyngent Wojskowy w ramach sił Unii Europejskiej rozpoczął swoje działanie w operacji Althea w Republice Bośni i Hercegowiny w 2004 roku. Od roku 2007 polski kontyngent funkcjonuje w strukturze Wielonarodowego Batalionu Manewrowego XII. Zgodnie z Rozkazem nr Z- 223/Org./DOSZ Szefa SG z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie nadania „Szczegółowego Zakresu Działania PKW w Operacji Wojskowej UE w BiH” wykonuje on trzy grupy zadań.

**Tabela 1.** Zadania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w operacji wojskowej w Bośni i Hercegowinie

| Zadania główne                                                                                                                                                                                                                                                                        | Zadania szczegółowe                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | Zadania pomocnicze                                                                                                                                                                       |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <ul style="list-style-type: none"> <li>• zapewnienie bezpiecznych warunków dla władz lokalnych do wprowadzenia ustaleń zawartego porozumienia<sup>12</sup>;</li> <li>• utrzymywanie obecności wojskowej;</li> <li>• zapewnienie swobody ruchu w strefie odpowiedzialności.</li> </ul> | <ul style="list-style-type: none"> <li>• utrzymanie gotowości bojowej i zdolności do użycia w ramach sił szybkiego reagowania i TACRES dla KFOR<sup>13</sup>;</li> <li>• utrzymanie w gotowości sił PKW do realizacji zadań wg EUFOR OPLAN;</li> <li>• utrzymywanie gotowości kompanii manewrowej do ewakuacji zespołów obserwacyjno-łącznikowych;</li> <li>• ochrona VIP – zabezpieczenie wizyt;</li> <li>• prowadzenie nocnych i dziennych patroli – doraźnie wg potrzeb;</li> <li>• konwojowanie – realizowane głównie w ramach PKW;</li> <li>• rekonesanse miejsc prowadzenia operacji, obiektów szkoleniowych;</li> <li>• utrzymanie w gotowości do użycia kompanii manewrowej w celu tłumienia zamieszek<sup>14</sup>.</li> </ul> | <p>działania z zakresu wspomagania działalności organizacji międzynarodowych, organizowania pomocy humanitarnej oraz prowadzenie zajęć ze świadomości minowej – patrole rozminowania</p> |

Źródło: Rozkaz nr Z- 223/Org./DOSZ Szefa SG z dnia 14 kwietnia 2009r. w sprawie nadania „Szczegółowego Zakresu Działania PKW w Operacji Wojskowej UE w BiH”.

<sup>10</sup> *EU Military Operation in Bosnia and Herzegovina* (EUFOR) – Siły Unii Europejskiej, które działając w ścisłej współpracy z NATO, swoją kwaterę główną mają w bazie Butmir w Sarajewie.

<sup>11</sup> Na prośbę ówczesnego prezydenta Macedonii Borisa Rajkowskiego, działając na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1371, siły Unii Europejskiej przejęły kontynuację operacji *Concordia*. Przejmowała ona zadania operacji *Allied Harmony* NATO, a zatem stabilizowanie sytuacji w tym państwie oraz nadzorowanie wprowadzania w życie porozumienia z Ochrydy z 2001 r. Była to pierwsza samodzielna operacja sił UE, w której na podstawie porozumień Berlin Plus do jej prowadzenia wykorzystano środki NATO.

<sup>12</sup> *General Framework Agreement for Peace* (GFAP).

<sup>13</sup> *Tactical Reserve* (TACRES) – siły odwodowe dla operacji prowadzonej przez KFOR.

<sup>14</sup> www.euforbih.org, 11.10.2010.

Siły EUFOR składają się z trzech podstawowych elementów: międzynarodowego batalionu, zintegrowanego zespołu policji<sup>15</sup> oraz zespołu obserwacyjno-łącznikowego<sup>16</sup>. W składzie międzynarodowego batalionu działa polska kompania manewrowa. PKW wystawia także dwa zespoły obserwacyjno-łącznikowe w miejscowościach Doboj oraz Bania Vrucica. W strukturach EUFOR działa pododdział logistyczny<sup>17</sup>, którego zadaniem jest zabezpieczenie logistyczne wszystkich polskich elementów występujących w składzie EUFOR. Dowódca PKW sprawuje funkcje dowodzenia narodowego nad wszystkimi polskimi żołnierzami kontyngentu. XII zmiana PKW EUFOR swoje zadania miała wykonywać do 7 grudnia 2010 roku.

**Tabela 2.** Skład XII zmiany PKW EUFOR

| Lp. | Jednostka macierzysta                | Ilość żołnierzy |
|-----|--------------------------------------|-----------------|
| 1.  | 5 Lubuski Pułk Artylerii z Sulechowa | 74              |
| 2.  | OSŻW Mińsk Mazowiecki                | 69              |
| 3.  | JW. 3137 Krosno Odrzańskie           | 8               |

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [www.euforbih.org](http://www.euforbih.org).

## KFOR – Siły Międzynarodowe pod auspicjami NATO w Kosowie

Operacja rozpoczęta 12 czerwca 1999 roku i prowadzona przez siły NATO w Kosowie. Jej celem jest zapewnienie właściwej realizacji postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 w zakresie stabilizacji i zapewnienia bezpieczeństwa tej prowincji. Zadaniem wojsk KFOR jest przede wszystkim:

- stworzenie i utrzymanie warunków umożliwiających bezpieczne funkcjonowanie mieszkańców Kosowa w miejscu ich zamieszkania;
- zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- monitorowanie, kontrolowanie oraz, jeżeli sytuacja tego wymaga, wymuszanie realizacji porozumień, na mocy których doszło do zakończenia konfliktu;
- wspieranie misji UNMIK<sup>18</sup>.

*Polski Kontyngent Wojskowy w Siłach Międzynarodowych w Kosowie w Republice Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii i Republice Albanii oraz w Bośni i Hercegowinie rozpoczął działania na przełomie czerwca i lipca 1999 r. Pierwszy kontyngent stanowili żołnierze 18. batalionu desantowo-szturmowego, a od 15 lipca 2000 r. w misji uczest-*

<sup>15</sup> *Integrated Police Unit (IPU).*

<sup>16</sup> *Liaison and Observation Teams (LOT).*

<sup>17</sup> *Polish Nation Support Element (POL NSE).*

<sup>18</sup> *United Nations Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK)* – Misja Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie – misja ONZ w Kosowie, utworzona na mocy rezolucji S/RES/1244 Rady Bezpieczeństwa z dnia 10 czerwca 1999 r.

niczył Polsko-Ukraiński Batalion (POLUKRBAT)<sup>19</sup>. W ramach działalności operacyjnej PKW KFOR realizuje zadania polegające na monitorowaniu przestrzegania porozumień i traktatów międzynarodowych w celu stworzenia warunków bezpiecznej egzystencji oraz normalizacji sytuacji w rejonie odpowiedzialności. Jednak główny wysiłek działania polskiego kontyngentu skupiony jest na przeciwdziałaniu zorganizowanej przestępczości, przemytowi, korupcji oraz na wspieraniu władz lokalnych i organów porządkowych w utrzymywaniu porządku i bezpieczeństwa.

W roku 2010 w ramach sił KFOR służbę pełniły trzy zmiany polskiego Kontyngentu, tzw. Zmiana XXI, XXII, a od 25 września 2010 roku zadania wykonuje XXIII PKW. Działają one na mocy *Postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 grudnia 2009 r. o przedłużeniu okresu użycia Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Siłach Międzynarodowych w Republice Kosowo i Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii oraz w Bośni i Hercegowinie*<sup>20</sup>. Działa on w ramach Międzynarodowych Sił Zadaniowych Wschód<sup>21</sup>, które oprócz jednostki polskiej tworzą pododdziały amerykańskie oraz batalion grecki<sup>22</sup>. Polskie Kontyngenty znajdujące się w 2010 roku w Kosowie działają w nowych strukturach, wynikających ze zmiany sposobu ich funkcjonowania oraz postępujące stabilizacji w regionie działań. Podstawową strukturą organizacyjną są Wielonarodowe Grupy Bojowe<sup>23</sup> – formacje tworzone na szczeblu batalionu i składające się z kilku komponentów. Jej kompanie są mobilne, elastyczne i gotowe do reagowania w każdej sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa w Kosowie. W tak przyjętej strukturze organizacyjnej Polski Kontyngent Wojskowy składa się z Dowództwa i sztabu PKW, kompanii manewrowej, Zespołu Łącznikowo-Monitorującego oraz tzw. Narodowego Elementu Wsparcia<sup>24</sup>. Do najważniejszych zadań mandatowych PKW KFOR należy:

- monitorowanie sytuacji w pasie przygranicznym z FYROM<sup>25</sup>;
- zapewnienie bezpieczeństwa na głównych drogach;
- prowadzenie patroli z zadaniem demonstrowania obecności militarnej wojsk KFOR oraz organizowanie tymczasowych posterunków kontrolnych w celu przeciwdziałania działalności przestępczej i kryminalnej w strefie odpowiedzialności batalionu;
- wspieranie pomocy humanitarnej;

<sup>19</sup> Inicjatywa użycia POLUKRBAT w operacji pokojowej w Kosowie została wysunięta przez ministra obrony Ukrainy gen. armii Aleksandra Kuźmiuka w czerwcu 1999 r. Podstawą tworzenia i funkcjonowania Polsko-Ukraińskiego Batalionu w Siłach Międzynarodowych jest Umowa między Rzeczypospolitą Polską a Ukrainą w sprawie tworzenia wspólnej jednostki wojskowej do udziału w międzynarodowych operacjach pokojowych i humanitarnych pod egidą międzynarodowych organizacji, podpisana przez ministrów obrony Polski i Ukrainy 26 listopada 1997 r. Zob. [www.nato.int/kfor](http://www.nato.int/kfor).

<sup>20</sup> Monitor Polski, nr 2009.81.1017.

<sup>21</sup> *Multinational Task Forces – East /MNTF-E/*.

<sup>22</sup> Oprócz wymienionych sił międzynarodowych, zgodnie z obowiązującym podziałem odpowiedzialności, operują ponadto Międzynarodowe Siły Zadaniowe Południe, Zachód, Północ i Centrum – *Multinational Task Forces – South, West, North and Central* (MNTF-S,W,N &C).

<sup>23</sup> *Multinational Battle Group* (MNBG).

<sup>24</sup> *National Support Elements* (NSE).

<sup>25</sup> *Former Yugoslav Republic of Macedonia* (FYROM).

- zabezpieczenie ewakuacji członków organizacji rządowych i pozarządowych w wypadku eskalacji zagrożenia<sup>26</sup>.

Wymienione zadania realizowane są poprzez: prowadzenie codziennych rutynowych patroli, organizowanie patroli doraźnych – zgodnie z potrzebami wynikającymi z danych rozpoznawczych i bieżącej oceny sytuacji, uczestnictwo we wspólnych patrolach, utrzymywanie stałego posterunku obserwacyjnego w m. Drajkovce (na granicy multietnicznej pomiędzy Serbami i Albańczykami, którzy zamieszkują obszar Kosowa), utrzymywanie Sił Szybkiego Reagowania (QRF<sup>27</sup>) w gotowości do działania w strefie odpowiedzialności batalionu oraz Sił Natychmiastowej Odpowiedzi w gotowości do działania w strefie Międzynarodowych Sił Zadaniowych Wschód, a także udział w operacjach prowadzonych samodzielnie siłami batalionu lub w ramach Międzynarodowych Sił Zadaniowych Wschód<sup>28</sup>. Ponadto realizowane są zadania patroli prowadzących działania przeciwmìnowe (przeszukiwanie i rozminowanie rejonów niebezpiecznych oraz usuwanie niewybuchów, niewypałów i min).

### Międzynarodowe Siły Wsparcia Bezpieczeństwa w Afganistanie ISAF<sup>29</sup>

Operacja ISAF jest niejednoznacznie określana przez polityków i media. Jednak według podziału i klasyfikacji prowadzenia operacji NATO należy ją zaliczyć do operacji wymuszania pokoju<sup>30</sup>. Podkreśla to między innymi gen. Stanisław Koziej, który twierdzi, że [...] *NATO poszło do Afganistanu z misją reagowania kryzysowego (stabilizacyjną, wsparcia bezpieczeństwa), tymczasem bardzo szybko przyszło mu prowadzić tam najzwyczajszą kampanię wojenną i to jeszcze w najtrudniejszym wydaniu wojny przeciwpartyzanckiej*<sup>31</sup>.

Polskie zaangażowanie w Afganistanie datuje się od marca 2002 roku, gdy działający w ramach kierowanej przez USA operacji *Enduring Freedom*, Polski Kontyngent Wojskowy (początkowo w sile 300 osób) był odpowiedzialny za rozminowanie, zabezpieczenie lotniska w Kabulu oraz prace inżynieryjne. Formalne działania w ramach misji ISAF polska armia zapoczątkowała wraz z jej rozpoczęciem w 2003 roku. PKW został rozmieszczony w południowo-wschodniej części Afganistanu w pobliżu granicy afgańsko-pakistańskiej. W 2008 roku Polska przejęła odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa w prowincji Ghazni<sup>32</sup>, a jej siły znajdują się w bazie Bagram pod Kabulem oraz w bazach w prowincji Ghazni. Aktywność Polski w ramach misji ISAF jest przedmiotem debaty politycznej, nie bez powodu. Stwierdzić bowiem należy, że Rzeczpospolita Polska jest siódmym kon-

<sup>26</sup> [www.nato.int/kfor](http://www.nato.int/kfor) 23.09.2010.

<sup>27</sup> *Quick Reaction Force* (QRF).

<sup>28</sup> [www.22pkwkfor.wp.mil.pl/](http://www.22pkwkfor.wp.mil.pl/) 12.10.2010.

<sup>29</sup> *International Security Assistance Force*.

<sup>30</sup> *Peace Enforcement Operation*.

<sup>31</sup> S. Koziej, *Polska w sojusznicznych systemach bezpieczeństwa*, Kwartalnik „Bellona”, 3/2009, s. 27.

<sup>32</sup> Ponadto na okres piątej rotacji (kwiecień–październik 2009) Polska przejęła odpowiedzialność jako państwo wiodące za zapewnienie bezpieczeństwa na lotnisku międzynarodowym w Kabulu (70 żołnierzy, 6-miesięczny okres rotacji).

trybutorem, z grona 43 państw delegujących swoje siły do struktur ISAF, jest także jednym z niewielu państw, które nie ustanowiły ograniczeń dotyczących sposobu wykorzystania bojowego kontyngentu i bierze aktywny udział w operacjach związanych ze zwalczaniem rebeliantów afgańskich. Polityka ta, pośrednio, doprowadziła do sukcesywnego zwiększania liczebności polskich oddziałów. W roku 2007 w wyniku decyzji o radykalnym wzroście zaangażowania Polski w misji afgańskiej zwiększono liczebność PKW do 1200 osób. W 2008 roku powiększono go o kolejnych 400 żołnierzy, a w wyniku decyzji z kwietnia 2009 r. w skład PKW wchodziło 2000 żołnierzy w samym Afganistanie oraz 200-osobowa rezerwa, stacjonująca w Polsce i pozostająca w gotowości do ewentualnego przerzucenia w rejon działania PKW.

Oprócz zdecydowanie dominującego zaangażowania militarnego Polska przekształca formę swojego zaangażowania w Afganistanie zgodnie z koncepcją „kompleksowego podejścia” mającą na celu usprawnienie współpracy cywilno-wojskowej. Wynikiem powyższego było uzupełnienie naszej obecności wojskowej elementami cywilnymi. Od lata 2008 roku 30-osobowa grupa (w tym 8 cywili) wykonuje zadania w kierowanym przez USA Prowincjonalnym Zespole Odbudowy (PRT) w Ghazni (sprawozdanie polskiej części PRT za 2009 r.). Ponadto, od 2002 roku Polska udziela Afganistanowi pomocy rozwojowej, i tylko w 2009 roku polski wkład w odbudowę Afganistanu wyniósł 12,5 mln USD. Polska zaangażowała się ponadto w szkolenie Afgańskich Sił Bezpieczeństwa<sup>33</sup>, w szczególności armii i policji. Stworzyła trzy Operacyjne Zespoły Doradczo-Łącznikowe<sup>34</sup> w celu szkolenia armii afgańskiej i dwa Wielonarodowe Zespoły Doradcze Policji<sup>35</sup>, których zadaniem jest wspieranie afgańskich sił policyjnych.

Obecna struktura organizacyjna polskich sił w Afganistanie jest wynikiem postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: z dnia 13 października 2009 roku o przedłużeniu okresu użycia Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu oraz z dnia 13 kwietnia 2010 r. o przedłużeniu okresu użycia Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu<sup>36</sup>. W 2010 roku w PKW Afganistan służbę pełniła od 25 kwietnia VI zmiana, której trzon stanowiły jednostki 21. Brygady Strzelców Podhalańskich z Rzeszowa. Po niej obowiązki objęła VII zmiana, składająca się w przeważającej części z jednostek 1. Warszawskiej Brygady Pancernej z Wesołej. Obecnie od 28 października zadania wykonuje VIII zmiana, która składa się głównie z jednostek 10. Brygady Kawalerii Pancernej ze Świątoszowa. O trudności misji w Afganistanie świadczy fakt, iż do października 2010 r. Siły Zbrojne RP straciły w Afganistanie 22 żołnierzy<sup>37</sup>.

<sup>33</sup> *Afghan Nation Security Force (ANSF).*

<sup>34</sup> *Operational Mentor and Liaison Teams (OMLT).*

<sup>35</sup> *International Police Mentoring Teams (IMPT).*

<sup>36</sup> Zob. Monitor Polski, nr 2009.65.857 i 2010.21.200.

<sup>37</sup> [www.brukselanato.polemb.net](http://www.brukselanato.polemb.net). 18.10.2010.

**Tabela 3.** Składy VI, VII i VIII zmiany PKW Afganistan

| Lp. | Zmiana         | Główne jednostki wydzielające żołnierzy w skład zmiany                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |
|-----|----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1.  | VI<br>zmiana   | <ul style="list-style-type: none"> <li>• 21. Brygada Strzelców Podhalańskich z Rzeszowa;</li> <li>• Centralna Grupa Działań Psychologicznych z Bydgoszczy;</li> <li>• Grupa Współpracy Cywilno-Wojskowej (CIMIC) z Kielc;</li> <li>• 49. Pułk Śmigłowców Bojowych z Pruszcza Gdańskiego;</li> <li>• 2. Mazowiecka Brygada Saperów z Kazunia;</li> <li>• 29. Darłowska Eskadra Lotnicza;</li> <li>• 25. Brygada Kawalerii Powietrznej z Tomaszowa Mazowieckiego;</li> <li>• 10. Brygada Logistyczna z Opola oraz Żandarmeria Wojskowa.</li> </ul>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
| 2.  | VII<br>zmiana  | <ul style="list-style-type: none"> <li>• 1. Brygada Pancerna z Wesolej i 3. Brygada Zmechanizowana z Lublina;</li> <li>• 1. Mazurska Brygada Artylerii z Węgorzewa;</li> <li>• 2. Brygada Saperów z Kazunia i 5. pułk inżynieryjny ze Szczecina;</li> <li>• 56. Pułk Śmigłowców Bojowych z Inowrocławia i 49. Pułk Śmigłowców Bojowych z Pruszcza Gdańskiego;</li> <li>• 2. pułk rozpoznawczy z Hrubieszowa;</li> <li>• 15. Brygada Zmechanizowana z Giżycka i 20. Brygada Zmechanizowana z Bartoszyca;</li> <li>• 25. Brygada Kawalerii Powietrznej z Tomaszowa Mazowieckiego;</li> <li>• 15. pułk Przeciwlotniczy z Gołdapi;</li> <li>• 1. Pomorska Brygada Logistyczna i 10. Brygada Logistyczna z Opola;</li> <li>• 2. pułk Komunikacyjny z Inowrocławia i 3. pułk drogowo-mostowy z Chełmna;</li> <li>• Centralna Grupa Działań Psychologicznych z Bydgoszczy;</li> <li>• Centralna Grupa Wsparcia Współpracy Cywilno-Wojskowej (CIMIC) z Kielc;</li> <li>• Żandarmeria Wojskowa;</li> </ul> |
| 3.  | VIII<br>zmiana | <ul style="list-style-type: none"> <li>• 10. Brygada Kawalerii Pancernej ze Świętoszowa i 34. Brygada Kawalerii Pancernej z Żagania;</li> <li>• 4. Zielonogórski Pułk Przeciwlotniczy z Czerwieńska i 69. Pułk Przeciwlotniczy z Leszna;</li> <li>• 5. Lubuski pułk artylerii z Sulechowa;</li> <li>• 5. Kresowy Batalion Saperów z Krosna Odrzańskiego;</li> <li>• 11. batalion dowodzenia i 11. batalion remontowy z Żagania;</li> <li>• 4. batalion zaopatrzenia z Krosna Odrzańskiego;</li> <li>• 56 pułk– 56. Pułk Śmigłowców Bojowych z Inowrocławia i 49. Pułk Śmigłowców Bojowych z Pruszcza Gdańskiego;</li> <li>• 25. Brygada Kawalerii Powietrznej z Tomaszowa Mazowieckiego;</li> <li>• Centralna Grupa Wsparcia Współpracy Cywilno-Wojskowej (CIMIC) z Kielc;</li> <li>• Centralna Grupa Działań Psychologicznych z Bydgoszczy;</li> <li>• 10. Brygada Logistyczna z Opola;</li> <li>• 9. Pułk Rozpoznawczy z Lidzbarka Warmińskiego;</li> <li>• Żandarmeria Wojskowa.</li> </ul>    |

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [www.do.wp.mil.pl](http://www.do.wp.mil.pl).

## Sojusznicza Misja Nadzoru Powietrznego w Państwach Bałtyckich<sup>38</sup>

Chociaż nie można zakwalifikować tej misji do działań w ramach operacji wojskowych prowadzonych przez NATO, to należy ją przybliżyć przede wszystkim z tego powodu, że jest ona związana z fundamentem funkcjonowania Sojuszu (kolektywna obrona), wynikającym z Artykułu V Traktatu Waszyngtońskiego. Początki tej misji sięgają jeszcze okresu przed przystąpieniem Litwy, Łotwy i Estonii do NATO. W związku z tym, że te państwa bałtyckie nie posiadały i do tej pory nie mają własnych statków powietrznych, które mogłyby ochraniać przestrzeń powietrzną, wystąpiły z prośbą do Sojuszu Północnoatlantyckiego o wykonywanie zadań związanych z ochroną przestrzeni powietrznej tych krajów. Rozpoczęcie zadań operacyjnych przez lotnictwo sojusznicze odbyło się 29 marca 2004 roku na litewskim lotnisku w Siauliai, a więc w dniu przyjęcia państw bałtyckich do NATO. W ciągu sześciu lat funkcjonowania tej misji były 24 zmiany. Udział w nich brały komponenty sił powietrznych z 14 krajów Sojuszu. W tym okresie w składzie sojuszniczej misji nadzoru powietrznego w państwach bałtyckich trzykrotnie brały udział polskie kontyngenty wojskowe<sup>39</sup>.

### PKW ORLIK 3

Polski Kontyngent Wojskowy PKW ORLIK 3 jako pododdział Sił Powietrznych RP, występujący jako samodzielna jednostka organizacyjna, swoje zadania rozpoczął 31 kwietnia 2010 roku, przyjmując je od komponentu Sił Powietrznych Republiki Francji. Przesłaniem tej misji było zapewnienie integralności przestrzeni powietrznej Sojuszu Północnoatlantyckiego. Podstawą do pełnienia tej misji, oprócz postanowień wynikających z zobowiązań sojuszniczych, były następujące dokumenty normatywne:

- Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 2010 roku o użyciu Polskiego Kontyngentu Wojskowego w składzie Sił Sojuszniczych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego do realizacji misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej Republiki Estońskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Łotewskiej<sup>40</sup>;
- Decyzja Nr 259/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 3 sierpnia 2009 roku w sprawie przygotowania, przemieszczenia i funkcjonowania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w składzie Sił Sojuszniczych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej w rejonie Państw Bałtyckich;
- Rozkaz Nr Z-554/Oper/DO SZ Szefa Sztabu Generalnego WP z dnia 13 sierpnia 2009 roku w sprawie sformowania i przygotowania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w składzie Sił Sojuszniczych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego

<sup>38</sup> *Balic Air Policing Mission.*

<sup>39</sup> PKW ORLIK 1 pełnił służbę od 1 stycznia do 31 marca 2006 roku i funkcjonował głównie na bazie jednostek z Mińska Mazowieckiego, tj.: 1. eskadry lotnictwa taktycznego i 23. Bazy Lotniczej. PKW ORLIK 2, wypełniał zadania sojusznicze od 15 marca do 30 czerwca 2008 roku. Ten kontyngent Sił Powietrznych RP reprezentowany był przez jednostki 41. eskadry lotnictwa taktycznego i 22. Bazy Lotniczej.

<sup>40</sup> Monitor Polski 2010, Nr 22, poz. 212.

do realizacji misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej w rejonie Państw Bałtyckich;

- Rozkaz Nr 155/Oper/DO SZ Szefa Sztabu Generalnego WP z dnia 2 marca 2010 roku w sprawie przemieszczenia i funkcjonowania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w składzie Sił Sojuszniczych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego do realizacji misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej w rejonie Państw Bałtyckich;
- Rozkaz nr 12 Dowódcy Operacyjnego Sił Zbrojnych z dnia 10 marca 2010 roku w sprawie przemieszczenia i funkcjonowania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w składzie Sił Sojuszniczych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego do realizacji misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej w rejonie Państw Bałtyckich (*Air Policing*).

Główne zadania, które były wykonywane w ramach operacji *Baltic Air Policing Mission* można sklasyfikować w trzech obszarach, tj.:

- zapewnienie pomocy załogom statkom powietrznych znajdujących się w sytuacjach awaryjnych;
- zapewnienie ochrony przestrzeni powietrznej państw bałtyckich;
- zapewnienie ochrony ludności i sił zbrojnych<sup>41</sup>.

Republika Litwy, która wypełniała obowiązki państwa gospodarza<sup>42</sup> na podstawie umów: tzw. Porozumienia Technicznego<sup>43</sup>, umowy dwustronnej pomiędzy państwem wystawiającym kontyngent a państwem gospodarzem, zobowiązana była do szeregu zadań, które obejmowały między innymi:

- ochronę i obronę obszaru bazy lotniczej, w tym miejsca stacjonowania kontyngentu lotniczego;
- zakwaterowanie wszystkich żołnierzy wyznaczonych do realizacji zadań w państwach bałtyckich;
- dostarczenie materiałów pędnych i smarów;
- zabezpieczenie łączności telefonii komórkowej;
- transport personelu na terenie Litwy;
- zapewnienie właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego;
- dostarczenie wsparcia medycznego<sup>44</sup>.

W systemie sojuszniczym, PKW ORLIK 3 podlegał operacyjnie w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej NATO<sup>45</sup>, Centrum Połączonych Operacji Powietrznych 2<sup>46</sup>. W systemie dowodzenia narodowego PKW ORLIK 3 od dnia 23 kwietnia 2010

<sup>41</sup> [www.zakończenie.polskiej.rotacji.w.sojuszniczej.misji.nadzoru.powietrznego.w.państwach.bałtyckich-pkw.orlik.3-wojsko.polskie-departament.wychowania.i.promocji.obronności.mht.2010-09-01](http://www.zakończenie.polskiej.rotacji.w.sojuszniczej.misji.nadzoru.powietrznego.w.państwach.bałtyckich-pkw.orlik.3-wojsko.polskie-departament.wychowania.i.promocji.obronności.mht.2010-09-01).

<sup>42</sup> *Host Nation*.

<sup>43</sup> *Technical Agreement*.

<sup>44</sup> [www.polski.kontyngent.wojskowy.orlik.3.w.misji.air.policing.pkw.orlik.3.htm.2010-09-01](http://www.polski.kontyngent.wojskowy.orlik.3.w.misji.air.policing.pkw.orlik.3.htm.2010-09-01).

<sup>45</sup> NATINADS.

<sup>46</sup> *Combined Air Operation Centre 2 /CAOC 2/*.

roku podporządkowany był Dowództwu Operacyjnemu Sił Zbrojnych. Kontyngent nie przekraczał 100 osób, a jego skład przedstawiony został w tabeli 3.

**Tabela 4.** Skład PKW ORLIK 3

| Lp. | Rodzaj personelu wojskowego           | Jednostka macierzysta                                        |
|-----|---------------------------------------|--------------------------------------------------------------|
| 1.  | Piloci                                | 1. eskadra lotnictwa taktycznego (1. elt)                    |
| 2.  | Obsługa techniczna                    | 23. Baza Lotniczej (BLot) i 1. elt                           |
| 3.  | Nawigatorzy                           | 21., 22., 31., 32. Ośrodka Dowodzenia i Naprowadzania (ODN); |
| 4.  | Personel zabezpieczenia logistycznego | Różne jednostki Sił Powietrznych                             |
| 5.  | Łącznościowcy                         |                                                              |
| 6.  | Personel administracyjno-sztabowy     |                                                              |
| 7.  | Żołnierze ŻW i SKW                    | Jednostki ŻW i SKW                                           |

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [www.polski.kontyngent.wojskowy.orlik3.misji.air.policing.pkw.orlik3](http://www.polski.kontyngent.wojskowy.orlik3.misji.air.policing.pkw.orlik3).

Do realizacji postawionych zadań kontyngent dysponował czterema samolotami MiG-29, z których dwa pozostawały w ciągłej gotowości do wylotu. W czasie trwania misji polscy piloci wykonali około 160 lotów i wylatali w sumie około 210 godzin, realizując głównie misje treningowe<sup>47</sup>. Zadania, które realizował PKW ORLIK 3, 1 września 2010 roku przyjęło 48. Skrzydło Lotnictwa Myśliwskiego Sił Powietrznych Stanów Zjednoczonych.

### Morska Operacja Antyterrorystyczna NATO – „Active Endeavour”

Jednostki morskie NATO rozpoczęły operację antyterrorystyczną pod kryptonimem „Active Endeavour” w październiku 2001 roku. Jej rozpoczęcie było reakcją na ataki terrorystyczne przeprowadzone 11 września 2001 roku w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Jest więc to pierwsza w historii NATO operacja, prowadzona w oparciu o fundament funkcjonowania Sojuszu, Artykuł V Traktatu Waszyngtońskiego. Zasadniczym celem operacji jest zapewnienie bezpieczeństwa żeglugi i zapobieganie aktom terroru na jednym z najważniejszych akwenów światowych – Morzu Śródziemnym. Jej dotychczasowym efektem była identyfikacja ponad 100 000 jednostek. Wśród nich 155 uznano za zagrażające bezpieczeństwu. Okręty polskiej Marynarki Wojennej uczestniczą w operacji „Active Endeavour” od początku 2005 roku<sup>48</sup>.

<sup>47</sup> Oprócz wykonywania zadań mandatowych polscy żołnierze z PKW ORLIK 3 podjęli się realizacji przedsięwzięć z zakresu CIMIC (współpracy cywilno-wojskowej), w głównej mierze pomocy jednemu z okolicznych domów dziecka – [www.polski.kontyngent.wojskowy.orlik3.misji.air.policing.pkw.orlik3.htm](http://www.polski.kontyngent.wojskowy.orlik3.misji.air.policing.pkw.orlik3.htm) 2010-09-01.

<sup>48</sup> [www.bielik.mw.mil.pl/09.11.2010](http://www.bielik.mw.mil.pl/09.11.2010).

## PKW Bielik

ORP „Bielik”<sup>49</sup> jest już szóstą jednostką w składzie Polskiego Kontyngentu Wojskowego wystawionego przez Marynarkę Wojenną RP w operacji morskiej NATO – „Active Endeavour”. Do tej pory w ramach tej operacji pełnił służbę dwa razy. Jako pierwsza jednostka morska rozpoczął udział w tej operacji w 2005 roku, a po raz drugi rok później. W obecnej zmianie ORP „Bielik” służy jako Polski Kontyngent Wojskowy rozpoczął 28 października 2010 i zakończy w lutym 2011 roku. W ramach podległości sojuszniczej podlegać on będzie dowództwu NATO w Neapolu<sup>50</sup>. Zasadnicza aktywność polskiego okrętu w tej sojuszniczej operacji antyterrorystycznej zawiera w sobie dwa obszary zadań:

- monitoring żeglugi, zwłaszcza morskich szlaków komunikacyjnych oraz rejonów szczególnie narażonych na działania grup terrorystycznych;
- wykrywanie i identyfikację podejrzanych jednostek mogących dostarczać nielegalne uzbrojenie, materiały czy substancje lub przemycać ludzi<sup>51</sup>.

## Stałe Zespoły NATO

Ten rodzaj aktywności morskiej sił NATO powstał w celu utrzymania porządku żeglugi oraz bezpieczeństwa na wodach międzynarodowych. Tego typu zadania wykonują najlepsze jednostki morskie wystawione przez państwa sojusznicze. Ze względu na specyfikę i rodzaj wykonywanych zadań morskich Stałe Zespoły NATO w swojej strukturze organizacyjnej dzielą się na dwa rodzaje:

- Stałe Zespoły Przeciwminowe NATO<sup>52</sup>;
- Stałe Zespoły Okrętów NATO<sup>53</sup>.

Każdy z dwóch rodzajów zespołów ma w swojej strukturze po dwie grupy okrętów<sup>54</sup>. Ich zasadniczym zadaniem jest zapewnienie Sojuszowi zdolności do reagowania w ramach Sił Odpowiedzi NATO, zarówno w czasie pokoju, jak i lokalnych kryzysów. Okręty Zespołu demonstrują jednocześnie solidarność i obecność Sojuszu na wodach okalających Europę, a także odbywają rutynowe wizyty dyplomatyczne zarówno w krajach NATO, jak i tych nienależących do Sojuszu. Głównym zadaniem międzynarodowych zespołów jest

<sup>49</sup> ORP „Bielik” jest polskim okrętem podwodnym typu *Kobben* (projekt 207). W 2003 roku został przekazany do służby w Polsce od Norwegii. Do służby w Marynarce Norweskiej wszedł w roku 1967, a wycofany został z niej po trzydziestu czterech latach. Podniesienie polskiej bandery na tej jednostce odbyło się 8 września 2003, a wcielenie i nadanie imienia 24 listopada 2003 roku. W Marynarce Wojennej oznaczony jest numerem taktycznym 296. Pełna załoga tego okrętu podwodnego liczy 21 ludzi, w tym 5 oficerów i 16 podoficerów i marynarzy.

<sup>50</sup> Morski Komponent Dowództwa Sił Sprzymierzonych w Neapolu (CC-MAR Naples), sprawuje kontrolę nad tą operacją za pośrednictwem Centrum Operacji Morskich, które działa 24 godziny na dobę. Centrum to, które ma ściśle powiązania i prowadzi wymianę informacji z agendami narodowymi kilku państw członkowskich NATO, mieści się blisko Centrum Koordynacji Wywiadu Sił Morskich NATO.

<sup>51</sup> [www.do.wp.mil.pl/09.11.2010](http://www.do.wp.mil.pl/09.11.2010).

<sup>52</sup> *Standing NATO Mine Countermeasures Group* (SNMCMG).

<sup>53</sup> *Standing NATO Maritime Group* (SNMG).

<sup>54</sup> W strukturach NATO funkcjonują cztery stałe morskie zespoły okrętów. Dwa – SNMG1 i 2, skupiające duże jednostki nawodne (np. niszczyciele i fregaty) oraz dwa – SNMCMG1 i 2, w których składzie operują mniejsze jednostki pływające (np. niszczyciele min i trałowce).

wzajemna i wewnętrzna integracja elementów składowych sił morskich NATO poprzez działanie okrętów z wielu państw w ramach jednego Zespołu<sup>55</sup>.

Bardzo ważną rolę w realizacji zadań Stałych Zespołów NATO odgrywają polskie jednostki pływające. Szczególnie w 2010 roku, kiedy to z pokładu ORP „Kontradmirał Xawery Czernicki” polski dowódca dowodził i sprawował kontrolę nad wykonywanymi zadaniami przez wszystkie okręty Sojuszu wchodzące w skład zespołu SNMCMG1. W drugiej połowie roku w Zespole znalazł się również niszczyciel min ORP „Mewa”<sup>56</sup>, okręt wchodzący w skład 13 Dywizjonu Trałowców. Głównym przeznaczeniem tej jednostki są działania z zakresu obrony przeciwminowej. Do zasadniczych zadań ORP „Mewa” należą między innymi:

- trałowanie rozpoznawcze i kontrolne;
- niszczenie pól minowych;
- wytyczanie bezpiecznych torów pływania w obrębie pól minowych;
- przeprowadzanie okrętów, zespołów i transportowców;
- stawianie min kotwicznych i dennych;
- wykrywanie min kotwicznych z odległości 1600 metrów od okrętu i min dennych z odległości 600 metrów;
- niszczenie min za pomocą pojazdu podwodnego lub przez okrętowe grupy pławonurków-minerów<sup>57</sup>.

Była to już trzecia misja tej polskiej jednostki pływającej w strukturach zespołu SNMCMG1. ORP „Mewa” wykonywał zadania sojusznicze do początku października 2010 roku.

## Zakończenie

Polska jako państwo, które jest członkiem dwóch liczących się organizacji międzynarodowych – Sojuszu Północnoatlantyckiego i Unii Europejskiej, działa w złożonym i rozbudowanym środowisku międzynarodowym. Te czynniki sprawiają, że coraz częściej stawać się będzie uczestnikiem współpracy międzynarodowej na rzecz utrzymania bezpieczeństwa nie tylko europejskiego, ale i globalnego. Zaangażowanie naszych sił w wojskowych operacjach międzynarodowych nie tylko stawia przed naszym krajem wyzwania w obszarze ich przygotowania i przeprowadzenia, ale również zapewniają nam odpowiedni poziom bezpieczeństwa. Partycypacja w sojuszu militarnym, wiąże się z uzyskaniem statusu beneficjenta doświadczeń, dostępu do zaplecza technicznego, niesie zobowiązania w postaci angażowania potencjału ludzkiego w ramach misji o charakterze stabilizacyjnym, humanitarnym czy pokojowym. Wszystkie decyzje dotyczące udziału Polskich Sił Zbrojnych

<sup>55</sup> [www.bielik.mw.mil.pl/09.11.2010](http://www.bielik.mw.mil.pl/09.11.2010).

<sup>56</sup> ORP „Mewa” jest trałowcem projektu 206 F, zmodernizowanym do opcji niszczyciela min (projekt 206FM). Zbudowany w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni (obecnie Stocznia Gdynia SA), a następnie zmodernizowany w Stoczni Marynarki Wojennej. Marynarka Wojenna RP posiada jeszcze dwie podobne jednostki tego typu.

<sup>57</sup> [www.mw.mil.pl/09.11.2010](http://www.mw.mil.pl/09.11.2010).

w misjach i operacjach wojskowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej traktować więc należy jako ważny instrument realizacji polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Natomiast wielkość kontyngentu zależy zarówno od mandatu misji, jej znaczenia, jak i możliwości finansowych państwa. Z tego względu przyjęto, że optymalnym rozwiązaniem na obecnym etapie rozwoju Sił Zbrojnych RP oraz możliwości finansowych państwa jest ekspedycja kontyngentów wojskowych w liczbie nie przekraczającej 4000 żołnierzy<sup>58</sup>.

### The participation of the armed forces of the Republic of Poland in the reinforcement of international security in year 2010 Summary

The article presents the level of Polish involvement in the missions of supranational organisations. Emphasising the decrease in the size of the contingents of the Armed Forces of the Republic of Poland he states that one cannot identify this process with the fact of restricting the scale of Polish involvement in the processes of stabilising the international situation under the auspices of supranational organisations. Evaluating the decision on reducing the number of contingents he recognises that one of the reasons for such a decision of Polish authorities is a rational assessment of financial and organisational capacities of the state. He also acknowledges that at the present stage of development of the Armed Forces of the Republic of Poland and the state of the MON (Ministry of National Defence) budget the optimal solution is the preparation of contingents which do not exceed the number of 4000 soldiers.

<sup>58</sup> [www.senat.gov.pl/k7/kom/kon/2010/063](http://www.senat.gov.pl/k7/kom/kon/2010/063) 12.10.2010.